

mätas Nordiska Rådets arbete för skapande av en politisk och psykologisk miljö, där ett radikalt närmande mellan Nordens folk skulle visa sig möjligt. Låt oss därvid inte glömma vad dett betydtt att ledande nordiska politiker fått träffas, lära känna varandra och förstå varandra. Om Nordiska rådet inte funnits, tror jag knappast att läget i dag varit sådant att de beslutat kunnat fattas som kom till stånd den 4 februari.“

Uden Nordisk Råd intet Nordek.

Ohlins landsmand, Moderata Samlingspartiets leder Yngve Holmberg tog ordet bl. a. for at „markera den förutsättning som Nordiska rådets arbete under åren utgjort för dagens resultat. Utan detta arbete hade inte traktatutkastet om Nordek i dag kunnat föreligga.“

Palme om skriften på väggen.

Statsminister Palme understregede stærkt Brattelis ord om fagbevægelsens rolle under forhandlingerne og anerkendte tillige Nordisk Råds betydning som pådrivende kraft ved de bestemte frister, det havde pålagt regeringerne: „Den 7 februari 1970 har varit en utomordentlig skrift på väggen för arbetet mellan ämbetsmän och regeringar — vi var medvetna om att vi i dag skulle träffa intensiva nordister!“

Helén peger på det samlede næringslivs rolle.

Gunnar Helén, Folkpartiet i Sverige, anså Brattelis og Palmes vurdering af fagbevægelsens rolle i de kritiske forhandlingsperioder „riktig och naturlig, om man med fackföreningsrörelsen inte bara avser en del av arbetarrörelsen, utan fattar fackföreningsrörelsen som en del av näringslivet självt. Det är på grund af sina insikter om företagens behov av planering som fackföreningsrörelsen liksom företagsidan har känt behovet av att vid kritiska tidpunkter stötta under statsministrarnas arbete.“

Socialdemokraten Eino Sirén fremhævede, at i Finland „den tidligere splittrade fackföreningsrörelsen stått helt enig i denna fråga och kunnat bilda en gemensam front med de övriga tre nordiska ländernas organisationer.“ Den norske senterpartifører John Austrheim fremhævede, at „Nordisk Råd sidan det vart skipa [har] spela ei viktig rolle som kontaktskapar også mellom politikarar på folkerepresentasjonsnivå.“

Kåre Kristiansen om den stille integrering.

Endelig analyserede Kåre Kristiansen, Kristeligt Folkeparti, Norge, foruden den integrationsproces, Nordisk Råd har fortjent af at have befordret, „den stille integrering. . . på helt fritt grunnlag uten politisk tilskyndelse. Den oppretholdes av de tusen forbindelser som enkeltpersoner og organisasjoner opprettholder innen sosial-, kultur-, ungdomssektoeren og den kirkelige sektor. De felles tradisjoner innen disse sektorer er nerven i det hele.“ Fagforeningssamarbejdet, som andre havde peget på, var også et godt eksempel. „Jeg vil også fremheve vår kristne kulturarv som et bærende element i denne samlede integrasjonsprosess. Hva de felles religiøse tradisjoner i kirke- og kristenliv har betydd og fremdeles betyr for forståelse våre folk imellom, kan neppe verdsettes for høyt. Disse tradisjoner har jo sin store betydning langt ut over det egentlige religiøse liv.“

Island i EFTA.

Islands medlemskab af EFTA hilstes velkommen af flere af talerne i generaldebatten. Statsminister Baunsgaard gjorde det med disse ord:

„Det er med glæde og tilfredshed, at vi den 1. marts hilser Island velkommen som det ottende medlem af EFTA og det niende medlem af FINEFTA. Jeg er sikker på, at både Island og de øvrige medlemslande vil få glæde af dette samarbejde. Vi skal fra dansk side gøre vort bedste for, at de islandske forventninger med hensyn til deltagelse i frihandelskommenslutningen ikke bliver skuffet. Samtidig udtrykker jeg håbet om, at Island vil overveje spørgsmålet om medlemskab af Nordek. Traktatforslaget er udformet således, at det teknisk ikke er vanskeligt at indpasse Island i det forudsete nordiske samarbejde.“

Islands justitsminister Jóhann Hafstein takkede på sin sygemeldte statsministers vegne varmt de andre lande for deres gode støtte ved landets opnåelse af medlemskab i EFTA. En særlig tak gjaldt den nordiske industrialiseringsfond for Island: „Man kan næppe tænke sig, at oprettelsen af en sådan fond var blevet realiseret uden den på forhånd eksisterende forståelse mellem landene og de personlige forbindelser og venskab mellem landenes repræsentanter, som ikke